

prof. JUDr. HELENA VÁLKOVÁ, CSc.
MINISTRYNĚ SPRAVEDLNOSTI ČR

V Praze dne 4. dubna 2014
Čj. MSP-1/2014-SM-M/17

USNESENÍ

Podle ustanovení § 179 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "zákon"), ve spojení s ustanovením § 76 s.ř.

zastavuji řízení

vedené s **brig. gen. Mgr. Petrem Dohnalem, generálním ředitelem Vězeňské služby České republiky**

týkající se odvolání s funkce generálního ředitele Vězeňské služby ČR, neboť **odpadl důvod řízení.**

Odůvodnění:

Dne 14.2.2014 zahájila ministryně spravedlnosti oznámením ze dne 14.2.2014, č.j. MSP-2/2014-SM-OB/3, řízení o odvolání generálního ředitele Vězeňské služby České republiky dle § 178 odst. 2 písm. b) zákona. Oznámením byla generálnímu řediteli Vězeňské služby České republiky poskytnuta lhůta k vyjádření. Tohoto dne bylo oznámení doručeno oznámení generálnímu řediteli.

Ministryně spravedlnosti obdržela vyjádření generálního ředitele Vězeňské služby ČR ze dne 17.2.2014, č.j. VS/90/003/001-2014-50/KGR/000. V tomto vyjádření generální ředitel upozorňuje na důvody odvolání uvedené v ustanovení § 25 a § 26 zákona, na to že nebyl poučen o procesních právech ve smyslu ustanovení § 172 a § 174 zákona. Dále generální ředitel upozorňuje na skutečnost, že v minulých letech byl odměňován, že byl jmenován do generálské hodnosti, že za jeho působení Vězeňská služba dosáhla i úspěchů a že se podílel na kontrole a kontrolním pracovníkům poskytl součinnost. Zahájení řízení považuje generální ředitel za nedorozumění způsobené nedostatkem relevantních informací a z tohoto důvodu žádá, aby řízení o odvolání generálního ředitele Vězeňské služby bylo zastaveno.

Dne 4.4.2014 došlo k odvolání generálního ředitele Vězeňské služby ministryní spravedlnosti z důvodu nesplnění úkolů navrhnout koncepční řešení, jehož cílem je decentralizace činností a procesů na organizační jednotky; nerespektování účelu úkolu připravit koncepční řešení redukce počtu systemizovaných míst na Generálním ředitelství Vězeňské

služby České republiky na základě analýzy jeho řídicí činnosti; nezajištění řádného hospodaření s majetkem spravovaným Vězeňskou službou České republiky; neidentifikování a nezajištění odstranění závažných nedostatků ve spisové službě Vězeňské služby České republiky, že generální ředitel VS ČR neukládal v souladu s právními předpisy (zejména s § 30 odst. 5 zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů /zákon o finanční kontrole/ ve znění pozdějších předpisů, s ustanovením čl. 9 odst. 2 a 4 NGR 53/2009 atd.) žádné úkoly, v důsledku čehož nebyl zjištěn dlouhodobě neřešený protiprávní stav a čímž došlo k závažnému porušení plnění uložených povinností jak u vedoucího interního auditu, tak u generálního ředitele VS ČR. V souvislosti se zanedbáváním povinností generálního ředitele VS ČR, jakožto vrcholného představitele VS ČR majícího odpovědnost za činnost VS ČR, došlo k tomu, že nebyla důsledně kontrolována činnost VS ČR, docházelo k velké řadě porušování právních předpisů, těmto porušování nebylo, zabráněno a dále porušování nebyla okamžitě odstraňována a napravována, čímž docházelo k prodlužování protiprávní jednání a ke vzniku škod a nehospodárných výdajů.

Ustanovení § 1 odst. 2 zákona č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční stráži České republiky, ve znění pozdějších zákonů (dále také "zákon o VS ČR"), stanoví: "*Vězeňská služba je ozbrojeným bezpečnostním sborem. Řídí ji generální ředitel Vězeňské služby (dále jen "generální ředitel"), kterého jmenuje a odvolává ministr spravedlnosti (dále jen "ministr"). Generální ředitel odpovídá ministrovi za činnost Vězeňské služby.*"

Postavení generálního ředitele, jeho odpovědnost a propojení jeho zákonné odpovědnosti s ústavní odpovědností ministryně spravedlnosti nabývá specifické povahy vzhledem k tomu, že VS ČR je, na rozdíl od jiných bezpečnostních sborů, podle ustanovení § 1 odst. 3 zákona o Vězeňské službě a justiční stráži České republiky, správním úřadem (čl. 79 Ústavy České republiky). Tomu odpovídá i odlišné postavení generálního ředitele VS ČR jako vedoucího správního úřadu vůči ministryni spravedlnosti. Ministryně spravedlnosti jako nadřízená generálního ředitele VS ČR musí mít operativní personální nástroj k realizaci své ústavní odpovědnosti za chod VS ČR a k realizaci principu nadřízenosti a podřízenosti při výkonu státní správy.

Znění ustanovení § 1 odst. 2 a 3 zákona o VS ČR bylo do zákona o VS ČR doplněno zákonem č. 436/2003 Sb., který byl přijat později než zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru bezpečnostních sborů. Právě povaha VS ČR jako správního úřadu byla důvodem, proč byl tento specifický, od zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů odlišný, způsob realizace personální působnosti, do zákona o VS ČR nově doplněn. Ustanovení § 1 odst. 2 zákona o VS ČR proto upravuje nejenom oprávnění ministryně spravedlnosti k odvolání generálního ředitele VS ČR, ale je též hmotněprávní úpravou podmínek realizace tohoto personálního opatření.

Stejný závěr vyplývá i z dikce ustanovení § 27 zákona, jehož aplikace přichází v úvahu po odvolání ředitele bezpečnostního sboru z dosavadního služebního místa, aniž je zde jakákoliv vazba na konkrétní důvody a způsob tohoto odvolání.

I pro vzájemný vztah zvláštního zákona o Vězeňské službě a justiční stráži České republiky a obecné právní úpravy obsažené v zákonu o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů platí obecný princip přednostní aplikace právní úpravy zvláštní před právní úpravou obecnou.

Zákon o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů vztahy mezi generálním ředitelem VS ČR a jemu nadřízenou ministryní spravedlnosti neupravuje. Je proto třeba na tyto vztahy aplikovat zvláštní právní úpravu, kterou je zákon o Vězeňské službě a justiční strážní České republiky. Zákon o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů lze pak použít jen na vztahy spojené se služebním poměrem obecně.

S ohledem na shora uvedené vyplývá, že zahájené řízení o odvolání se netýká samotného aktu odvolání. Odvolání generálního ředitele je rozhodnutím sui generis podle zákona o VS ČR. O vydání tohoto odvolání se nevede žádné řízení. Řízení zahájené dle zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů tedy vzhledem k výše uvedenému není možné vztáhnout na samotné odvolávání ředitele, ale pouze na jeho ustanovení na jiné služební místo v bezpečnostním sboru, pro které je stanovena stejná služební hodnost (viz ustanovení § 27 zákona) či na zařazení do záloh.

V tomto případě došlo k odvolání generálního ředitele před vydáním rozhodnutí o ustanovení generálního ředitele na jiné služební místo či do záloh. Odvolání generálního ředitele nabylo účinnosti dnem doručení generálnímu řediteli. Účinností odvolání zanikla účastníkovi funkce generálního ředitele. Tímto okamžikem také došlo k zániku pravomoci ministra spravedlnosti rozhodovat o služebním poměru generálního ředitele coby ředitele bezpečnostního sboru (viz ustanovení § 2 odst. 2 zákona).

S ohledem na zánik funkce generálního ředitele a zánik pravomoci ministra spravedlnosti nezbylo ministrowi spravedlnosti nic jiného, než rozhodnout o zastavení řízení, když odpadl jeho důvod.

Poučení:

Proti rozhodnutí ministra spravedlnosti je možno podat rozklad do 15 dnů ode dne jeho doručení.

usnesení převzal dne: